

I perioden 1994-1996 er skattetrykket steget med 0,6 procentpoint (Økonomisk Oversigt, maj 1996), hvorfor det forekommer ulogisk, at skattereformen får æren for stigningen i disponible indtægter. Der ønskes en årsag-virkning-analyse, der viser, hvor meget af stigningen der kan henføres til skattereformen isoleret set, og hvor meget der kan henføres til, i forhold til skattereformen, eksterne faktorer, f.eks. rentefald, økonomisk vækst etc. Svarene udbedes i skemaform, hvoraf det særskilt fremgår, hvilke faktorer der er årsag til den øgede disponible indkomst.

Svar (2/7 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Spørgsmålet refererer til Økonomiministeriets rapport »Familier og indkomster« fra juni 1996. Indledningsvis skal det understreges, at der er principielle problemer forbundet med at opdele stigningen i indkomster i perioden 1993-96 på forskellige »årsager« som anført i spørgsmålet. Det kan eksempelvis ikke fastslås med rimelig sikkerhed, hvordan den økonomiske udvikling ville have været, dersom der ikke var blevet indført en skattereform med virkning fra 1994. Regeringens samlede reformpakke »Ny kurs« fra maj 1993 satte gang i økonomien efter den lange forudgående lavvækstperiode.

Der kan imidlertid opstilles en mekanisk gentagelse af beregningerne fra rapporten under givne alternative forudsætninger, men resultaterne af sådanne beregninger må fortolkes med forsigtighed. I det følgende er der gennemført en sådan beregning under en antagelse af, at »alt andet er lige«.

På den baggrund er beregningerne fra Økonomiministeriets rapport gentaget under forudsætning af, at skattelovgivningens satser og beløbsgrænser ikke var ændret i 1994 og frem, mens niveauet for lønninger er forudsat uændret i forhold til rapporten. Det skal præciseres, at satserne, der ville have været gældende de enkelte år, i de alternative regler er reguleret i overensstemmelse med principperne for regulering gældende i 1993. Det skal videre fremhæves, at i de alternative beregninger er anvendt samme kommuneskattesatser som de faktisk gældende. Beregningsforudsætningerne er i øvrigt gennemgået i bilag 1, jf. også nedenfor. Den disponible indkomst for hver af familietyperne er herefter sammenlignet i de to situatio-

ner. Hovedresultatet af denne sammenligning er vist i tabellen nedenfor. I bilagstabellerne (ikke optrykt her) er vist resultaterne af de alternative beregninger på samme form som i rapporten.

Det skal understreges, at beregningerne er mekaniske, og at det på enkelte punkter ikke er entydigt, hvad reglerne »uden en skattereform« ville have været. Det er navnlig et problem at opstille reglerne for sociale pensioner. I 1994 indførtes både en bruttificering af de sociale pensioner og en generel skattereform. Det høje personfradrag blev omlagt til en almindelig skattepligtig social pension (bruttificeret) i forbindelse med skattereformen, men en sådan omlægning kunne godt være gennemført, uden at der samtidig havde været en skattereform. Det er derfor åbent for fortolkning, hvilke pensionsregler der ville have været gældende i 1996, dersom der ikke havde været en skattereform i 1994. Af den grund er der ikke inkluderet beregninger for pensionistfamilierne.

Et noget mindre problem er, at der har været enkelte lovændringer siden 1994, der principielt ikke kan ses helt uafhængig af skattereformen. Der henvises herom til beregningsforudsætningerne i bilaget.

Beregningerne

For hver familietype angives stigningstakten i real disponibel indkomst efter bolig for 1993-94, 1994-95, 1995-96 og for 1993-96 i rapporten og i de alternative beregninger. Stigningstakten er beregnet på basis af tallene i rapporten og på basis af tabellerne med familietypeberegninger i det alternative forløb, der er vedlagt i bilagstabellerne.

Det fremgår af tabellen, at væksten i disponibel indkomst har været højere fra 1993 til 1994 og fra 1994 til 1995 som følge af skattereformen, idet indeksene for disponibel indkomst udviser en højere stigningstakt end i de alternative kørsler. Væksten i disponibel indkomst er ca. 4 procentpoint højere fra 1993 til 1994 og ca. 1½ procentpoint højere fra 1994 til 1995, men med variationer for visse familietyper. Det fremgår videre, at indkomststigningen fra 1995 til 1996 gennemgående er ½-1 procentpoint lavere, end den ville have været uden skattereform (dette gælder dog ikke funktionærfamilierne, idet disse familietyper i særlig grad berøres af skattereformens reduktion i marginalskatterne i den periode). For perioden 1993-96 under ét gælder det, at den disponible realindkomst for alle familier